

[Erlendsson.]

gåede Stephan Hurwitz' buste står? Jeg tror ikke, man, dengang det blev skrevet, kendte begrebet kønsrollemønster, men man kan godt i dag opfatte det skrevne som en erklæring af kønsrollemønsterkarakter. Der står:

»Virk i fællig,
men forskellig.

Drag til minde:

mand er mand og kvinde kvinde.«

I lovforslagets bemærkninger står, at som forslaget er udformet, skal der ske en tvungen deling mellem forældrene med hensyn til de i alt 9 måneder, de kan holde fri. Hver af dem er berettiget til 3 måneders barselorlov, der ikke kan overføres til den anden, og som bortfalder, hvis den ikke udnyttes. Helt lige skal de dog ikke være, for senere hedder det, at af de 9 måneder, de tilsammen kan have, vil det være rimeligt at moderen får den største part, vel fordi hun bl. a. skal amme barnet. Det er jo ikke så let for faderen, hvis det skal være et brystbarn.

Hvor langt kan man egentlig tænke sig at gå fra SFs side i retning af med statsmidler at skabe behageligheder og bekvemmeligheder for den enkelte på alles bekostning? Hele lovforslaget ånder af den frygtelige byrde, forslagsstillerne åbenbart mener det er at have børn, at sætte børn i verden og at passe og opdrage børn. Det blev af tidligere generationer opfattet som den største lykke, og en væsentlig del af denne lykke var at bringe ofre, personlige ofre for børnenes skyld. I dag er den medicinsk-fysiologiske viden og teknik, vi behersker, kommet dertil, at enhver mand, enhver kvinde og mand, selv kan afgøre, om, hvornår og hvor mange børn han eller hun vil have. Ingen behøver på grund af kønsdriftens tilfredsstillelse at blive bragt i en situation, som han eller hun ikke magter eller ikke har forudset. Man har netop i dag alle muligheder for at planlægge, forberede og glæde sig til forældrerollen. Der er altså mindre grund end nogen sinde til gennemførelse af en sådan lov.

Ét vil jeg trøste mig med: at forslagsstillerne i deres ideelle bestræbelse på at ændre kønsrollemønsteret kun har tænkt sig at bruge pædagogisk-økonomiske midler, at der ikke er tale om hormonale eller kirurgiske tvangsindgreb.

Holm (V):

I forslaget om 9 måneders barselorlov til deling mellem forældrene er der tale om en væ-

sentlig nydannelse, som venstre har megen sympati for. I forslaget ligger der ikke blot ligestilling mellem kønnene, men tillige et særdeles væsentligt hensyn til den tredje part, barnet – et hensyn, der ofte træder noget i baggrunden i kampen om ligestilling.

Venstre finder, at børnenes rolle generelt bør vurderes i sammenhæng med ændringerne i kønsrollemønsteret, og at forslag af denne art bør indgå i en større familiepolitisk sammenhæng, hvorunder man også må tage hensyn til de økonomiske forhold. Forslaget er på dette punkt meget løst.

Jeg kan af disse grunde ikke på venstres vegne give tilslutning til det foreliggende forslag, men vil gerne være med til at diskutere problemstillingen i udvalget.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Med mellemrum præsenteres vi jo for forslag om en udvidelse af barselorloven fra de nuværende 14 uger, og forslaget fra SF om en udvidelse helt op til 9 måneder plus 2 ugers omsorgslov til faderen, rundt regnet i alt ca. 40 uger, tør vel nok siges at være noget af det dristigste, vi er blevet præsenteret for her i tinget.

I bemærkningerne står der, at udgiften skal udredes af det offentlige. Det offentlige er som bekendt os alle sammen. Forsigtigt antydes der forøgede udgifter for det offentlige, der angives ikke nogen størrelsesorden, men den har vi jo lige fået oplyst af socialministeren, og den tør siges at være temmelig stor.

Til gengæld siges det også, at der er mindre besparelser, specielt med hensyn til daginstitutionsområdet. Heller ikke her er der noget tal, men lad nu det ligge.

Har forslagsstillerne mon gjort sig klart, hvilken uro det vil give på arbejdsmarkedet med de lange fraværsperioder, hvis vi skal have en barselorlov helt op til 9 måneder, ganske vist fordelt på begge forældrene? Det vil ikke give nogen kontinuitet inden for arbejdsmarkedet. Der vil stadig væk være perioder, hvor man skal afløses af vikarer, som ikke er trænet op til det arbejde, de skal overtage. Dermed følger en mindre produktion, og produktionen er jo først og fremmest forudsætningen for, at vi overhovedet har råd til ekstraudgifter.

I bemærkningerne har jeg set, at man nævner forskellige kategorier i vort samfund, som skal være berettigede til denne udvidede barsel-